

1-1-2017

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

ภารดี ศรีลัด

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

ศรีลัด, ภารดี (2017) "สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33," *Journal of Education Studies*: Vol. 45: Iss. 1, Article 10.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol45/iss1/10>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33

Conditions and Problems of Sports Teams Preparation of Demonstration Schools Attached to Universities Participants in the 33rd Satit Samakkee Games

ภาวดี ศรีลัด

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากร ได้แก่ โรงเรียนสาธิตที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 มีจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ผู้ควบคุมทีมกีฬา จำนวน 288 คน 2) ผู้จัดการทีมกีฬาตามชนิดกีฬาจำนวน 288 คน 3) ผู้ฝึกสอนกีฬาตามชนิดกีฬาจำนวน 288 คน 4) นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 864 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนักกีฬา 2) ด้านผู้ฝึกสอน 3) ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา 4) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม 5) ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม 6) ด้านโภชนาการและสวัสดิการ 7) ด้านงบประมาณ การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามไปตามโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ ทั้ง 18 แห่ง และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด คือ นักกีฬาไม่มีความสามารถในการประเมินจุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง 2) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านผู้ฝึกสอน ที่สำคัญที่สุด คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม 3) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด คือ การคัดเลือกตัวนักกีฬาไม่มีการตั้งจุดมุ่งหมาย 4) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ที่สำคัญที่สุด คือ ความไม่เพียงพอของสถานที่ที่ฝึกซ้อม 5) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ที่สำคัญที่สุด คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อมน้อย 6) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านโภชนาการและสวัสดิการ ที่สำคัญที่สุด คือ การมอบรางวัลแก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา 7) ปัญหาการเตรียมทีม ด้านงบประมาณ ที่สำคัญที่สุด คือ ขาดงบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด

คำสำคัญ: สภาพและปัญหา/การเตรียมทีมกีฬา/กีฬาสาธิตสามัคคี

Abstract

The purpose of this research was to study the conditions and problems in preparing sports teams of demonstration schools attached to universities participants in the 33rd Satit Samakkee Games at Ramkhamhaeng University Demonstration Schools. This is a survey Research. The populations were 18 schools participants who joined this tournament. The samplings were divided in 4 groups such as 288 heads of sports teams, 288 teams managers, 288 coaches, and 864 students/competitors. The questionnaires were made by the researchers to survey the conditions and problems in sports teams preparation with Rating Scales in 7 areas such as: 1) Students/Competitors 2) Coaches 3) Students/Competitors Selection 4) Places and Sports Materials for Training 5) Planning Programme of Training 6) Nutritions and Welfares 7) Budgets.

This researcher distributed the questionnaires to the 18 target schools participants and the results of survey were as follow: 1) Students/Competitors. The most important problem is the students/competitors did not know how to evaluate and improve themselves. 2) Coaches. The most important problem is the coaches did not inspire the students/competitors training. 3) Students/Competitors Selection. The most important problem is the selection was running without goals. 4) Places and Sports Materials for Training. The most important problem is the places and sports materials for training were not enough. 5) Planning Programme of Training. The most important problem is the timings of training were not suitable. 6) Nutritions and Welfares. The most important problem is the students/competitors who worked for schools but did not receive the incentive presents. 7) Budgets. The most important problem is the budget of schools authorized was limited.

KEYWORDS: CONDITIONS AND PROBLEMS / SPORTS TEAMS PREPARATION / SATITSAMAKKEE GAMES

บทนำ

การกีฬาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากประเทศที่มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้พลเมืองในประเทศของตนได้เล่นกีฬา เนื่องจากกีฬาเป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกเพศ ทุกวัย ให้มีความสมบูรณ์ทั้งสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม กล่าวคือ การกีฬาช่วยให้การพัฒนาด้านสติปัญญาโดยใช้กระบวนการวางแผน การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างสุขุมรอบคอบมากยิ่งขึ้น ตลอดจนมีความถูกต้องแม่นยำอีกด้วย สำหรับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จะช่วยให้ร่างกายมีความแข็งแรงสมบูรณ์ มีความสง่างามพวย มีสุขภาพที่ดีและมีการเจริญเติบโตตามวัย ส่วนการพัฒนาทางด้านจิตใจจะช่วยให้มีความอดทนอดกลั้น มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักให้อภัย การพัฒนาทางด้านอารมณ์ การกีฬาจะช่วยให้ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาเป็นผู้ที่มีความสุขที่สุด แจ่มใส ร่าเริง เบิกบานอยู่เสมอ การพัฒนาทางด้านสังคมจะช่วยให้รู้จักเคารพในกฎ กติกา และกฎหมายต่าง ๆ ของบ้านเมือง มีความสามัคคีในหมู่คณะ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนการเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีของคนในสังคมด้วย

การที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาอารยประเทศได้นั้น จะต้องพัฒนาคนในชาติให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์และสังคม ซึ่งในการพัฒนาคนให้มีความพร้อมนั้น ควรเริ่มต้นที่กระบวนการทางการศึกษา ในระดับต่าง ๆ ก่อน คือ ตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยการหาวิธีการให้การจัดการศึกษาของชาติเป็นไปอย่างมีคุณภาพและเกิดผลดี โดยให้ประชาชนได้รับการศึกษาให้มากที่สุด ในการศึกษาที่ดีนั้น ไม่ควรจัดการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมเฉพาะด้านวิชาการด้านเดียวแต่ควรให้ความสำคัญเท่า ๆ กันทุก ๆ ด้าน คือ ด้านพุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะวัยที่เริ่มก้าวสู่วัยรุ่น ดังนั้นกิจกรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการทำร่วมกัน จึงควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม ซึ่งกิจกรรมนั้น ก็คือ กิจกรรมพลศึกษา และกีฬา

การแข่งขันกีฬา ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของการส่งเสริมกีฬา ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาบุคคลให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และมีความสามัคคี นอกจากนี้จะเสริมสร้างบุคคลให้มีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดีเป็นพื้นฐานแล้ว การกีฬาแห่งประเทศไทย (2534) ได้กล่าวถึงในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาว่าการเตรียมความพร้อมของนักกีฬาในทุก ๆ ด้านเพื่อการแข่งขันนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญสูงสุด ทั้งนี้เพราะว่าโอกาสของการที่จะประสบความสำเร็จหรือความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะมากหรือน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบใหญ่ ๆ 2 ด้าน คือ ด้านการเตรียมตัวของนักกีฬาให้มีความพร้อมสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งรวมถึงการวางแผน ตลอดจนการจัดเตรียมโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถและมีความรับผิดชอบก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักกีฬาสามารถพัฒนา

สมรรถภาพทางกาย เทคนิค และทักษะการกีฬาให้ก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น หากขาดองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะมีปัญหาต่อการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันกีฬาขึ้นได้ วิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการแข่งขันกีฬานั้นจะช่วยให้คนในสังคมได้มีการพบปะสังสรรค์ และมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาในครั้งนั้น ๆ ไม่ว่าจะในฐานะผู้แข่งขัน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการแข่งขัน หรือแม้กระทั่งในฐานะผู้ชมก็ตาม นอกจากนั้นการแข่งขันกีฬายังสามารถที่จะช่วยให้บุคคลเกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ช่วยให้บุคคลเกิดการพัฒนาเทคนิคต่าง ๆ ในการเล่นกีฬาและทราบวัตถุประสงค์ในการแข่งขัน ตลอดจนเป้าหมายในชีวิตของการเป็นนักกีฬาของตนเองอีกด้วย และนอกเหนือจากนี้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันเพื่อการกีฬายังจะทราบถึงข้อดีและข้อบกพร่องของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายในการดำเนินการจัดการแข่งขัน เพื่อจะได้นำไปเป็นแบบอย่างตลอดจนสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการกีฬาของชาติต่อไป โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2558) ได้กล่าวถึง การจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ซึ่งได้ดำเนินการตั้งแต่ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2518 โดยมีโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน ได้แก่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โดยทั้งสี่โรงเรียนได้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันภายใต้ข้อตกลงร่วม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนและผู้ปกครองได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการว่ายน้ำ
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาว่ายน้ำ
3. เพื่อเสริมสร้างและอบรมให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีบุคลิกภาพ และมีความประพฤติดี
4. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นักเรียน อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง
5. เพื่อสนับสนุนให้นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ มีโอกาสแข่งขันในระดับสูงขึ้น
6. เพื่อส่งเสริมทักษะการทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน

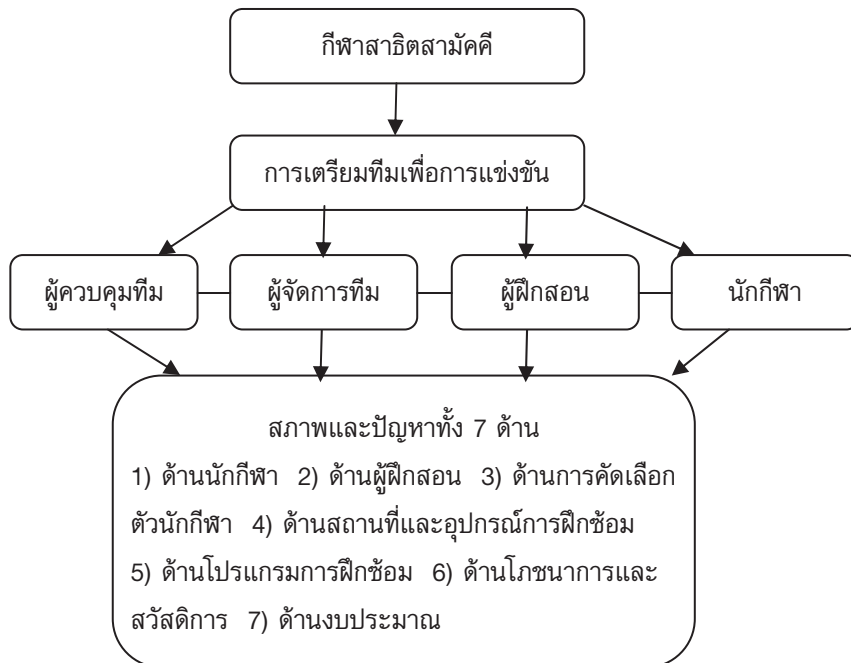
ในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีนั้น ทุกสถาบันล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนามาตรฐานทางการกีฬา และมีความต้องการที่จะได้รับชัยชนะในการแข่งขัน โรงเรียนสาธิตต่าง ๆ จึงมีวิธีการดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการเตรียมทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้จัดการทีมต้องมีการจัดระบบการบริหารทีมที่ดี ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการฝึกสอน มีรูปแบบและรู้จักเทคนิควิธีการเล่น เพื่อสามารถพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้สูงขึ้น จะเห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนบางคนมีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์มากก็ทำหน้าที่ได้เต็มที่ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้ฝึกสอนมีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์น้อย แต่มีนักกีฬาในโรงเรียนที่จะทำการฝึกสอนเป็นจำนวนมาก ก็อาจจะเป็นสาเหตุที่สามารถทำให้นักกีฬาไม่พัฒนาศักยภาพในการเล่นกีฬาให้สูงขึ้นได้ทั้ง ๆ ที่นักกีฬามีความพร้อมที่จะฝึกทักษะ และนอกจากนี้ในการเตรียมทีมนักกีฬายังพบว่ามีอุปสรรคอื่น ๆ อีกมาก อาทิเช่น ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ด้านขวัญและกำลังใจ เป็นต้น จึงนับได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวล้วนเป็นอุปสรรคในการเตรียมทีมนักกีฬาที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้มีมาตรฐานสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาสาธิตสามัคคีที่จะได้ร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผลการวิจัยจะช่วยทำให้เพื่อทราบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งผลการศึกษาคือจะช่วยเป็นแนวทางให้โรงเรียนสาธิตสถาบันต่าง ๆ มีการเตรียมนักกีฬาให้มีความพร้อมมีศักยภาพสูงในการเข้าร่วมการแข่งขันระดับต่าง ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 มีจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ผู้ควบคุมทีมกีฬานิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน จำนวน 288 คน 2) ผู้จัดการทีมกีฬานิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน จำนวน 288 คน 3) ผู้ฝึกสอนกีฬานิดกีฬาละ 1 คน จำนวน 16 ชนิดกีฬา 18 โรงเรียน จำนวน 288 คน รวมผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน ทั้งสิ้น 864 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) 4) นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน สุ่มกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 2 จะได้จำนวน นักกีฬาแต่ละชนิดกีฬา ๆ ละ 3 คน จำนวน 16 ชนิด โรงเรียนละ 48 คน 18 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 864 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูล ครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียน สาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check-List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ลักษณะ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ซึ่งแบ่งออกเป็นด้านเท่า ๆ กัน 7 ด้านดังนี้ 1) ด้านนักกีฬา 2) ด้านผู้ฝึกสอน 3) ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา 4) ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม 5) ด้านการจัด โปรแกรมการฝึกซ้อม 6) ด้านโภชนาการและสวัสดิการ 7) ด้านงบประมาณ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถาม ลักษณะปลายเปิด (Opened-End Questionnaires)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเตรียมทีมนักกีฬาและ สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องและผู้รับผิดชอบในการเตรียมทีมนักกีฬา และปัญหาการฝึกซ้อมเพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างเครื่องมือวิจัยต่อไป

2. ศึกษาขอบข่ายของเนื้อหาและรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีม นักกีฬา

3. ศึกษาแบบสอบถามจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องและสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการของ Rovinelli และ Hambleton แล้วนำมาคำนวณหา ดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Congruence) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การพิจารณาไว้ว่า ถ้าค่าเฉลี่ย

ของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความตรงเชิงเนื้อหา เพราะสามารถวัดวัตถุประสงค์ในเชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้จริง แต่ถ้าค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 0.5 แสดงว่าเป็นแบบสอบถามที่ควรตัดทิ้งหรือแก้ไข และจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามในแต่ละด้านและค่าเฉลี่ยรวมทุก ๆ ด้าน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

รายการ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
1. ด้านนักกีฬา	0.98
2. ด้านผู้ฝึกสอน	0.80
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	0.84
4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	0.85
5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	0.86
6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ	0.82
7. ด้านงบประมาณ	0.92

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ควบคุมทีม ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา จำนวน 20 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาปรับปรุงในด้านภาษาที่ผู้ตอบไม่เข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

6. นำแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือด้วยวิธีของ Cronbach โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามในแต่ละด้านและค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

รายการ ค่าสัมประสิทธิ์	สหสัมพันธ์แอลฟา
1. ด้านนักกีฬา	0.85
2. ด้านผู้ฝึกสอน	0.95
3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	0.95
4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม	0.94
5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม	0.83
6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ	0.84
7. ด้านงบประมาณ	0.85

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถึงผู้บริหารของโรงเรียนสาธิต 18 แห่ง โดยขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นเก็บคืนแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ผลการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ครั้งที่ 33 มีกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามได้แก่ 1) ผู้ควบคุมทีมกีฬา จำนวน 288 คน 2) ผู้จัดการทีมกีฬานักกีฬาจำนวน 288 คน 3) ผู้ฝึกสอนกีฬา ชนิดกีฬาจำนวน 288 คน 4) นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 864 คน ผลการวิจัยสรุปในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาการเตรียมทีม ด้านนักกีฬา

ปัญหาลำดับที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา	
		ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
1	นักกีฬาไม่มีความสามารถในการประเมินรู้จุดบกพร่องและการแก้ไขตนเอง	77 คน (ร้อยละ 28.3)	17 คน (ร้อยละ 5.1)
2	นักกีฬาไม่มีความรับผิดชอบและไม่ตรงต่อเวลา	75 คน (ร้อยละ 27.6)	16 คน (ร้อยละ 4.8)
3	นักกีฬาไม่มีความอดทนในการฝึกซ้อม	73 คน (ร้อยละ 26.8)	26 คน (ร้อยละ 7.9)
4	นักกีฬาไม่มีความสามัคคีภายในทีม	71 คน (ร้อยละ 26.1)	31 คน (ร้อยละ 9.4)
5	นักกีฬาไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งของตนเองและเพื่อนร่วมทีม	68 คน (ร้อยละ 25.0)	30 คน (ร้อยละ 9.1)
6	นักกีฬาไม่ให้ความสำคัญและไม่เห็นคุณค่าของการเป็นตัวแทนโรงเรียน	65 คน (ร้อยละ 23.9)	34 คน (ร้อยละ 10.3)
7	นักกีฬาไม่มีความเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น	64 คน (ร้อยละ 23.5)	18 คน (ร้อยละ 5.4)
8	นักกีฬาไม่มีความมุ่งมั่นและไม่ขยันทุ่มเทในการฝึกซ้อม	58 คน (ร้อยละ 21.3)	30 คน (ร้อยละ 9.1)
9	นักกีฬาไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ	50 คน (ร้อยละ 18.4)	22 คน (ร้อยละ 6.6)
10	นักกีฬาไม่มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับชัยชนะ	37 คน (ร้อยละ 13.6)	35 คน (ร้อยละ 10.6)

2. ปัญหาการเตรียมทีม ด้านผู้ฝึกสอน

ปัญหา ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา	
		ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุม ทีม/ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
1	ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม	74 คน (ร้อยละ 27.2)	38 คน (ร้อยละ 11.5)
2	ผู้ฝึกสอนไม่มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน และขาดความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่	71 คน (ร้อยละ 26.1)	33 คน (ร้อยละ 10.0)
3	ผู้ฝึกสอนไม่นำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์และไม่สามารถ แก้เกมในขณะที่ฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน	67 คน (ร้อยละ 24.6)	30 คน (ร้อยละ 9.1)
4	ผู้ฝึกสอนไม่มีมนุษยสัมพันธ์ และรู้จักสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อนักกีฬา	64 คน (ร้อยละ 23.5)	30 คน (ร้อยละ 9.1)
5	ผู้ฝึกสอนไม่ปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค	64 คน (ร้อยละ 23.5)	36 คน (ร้อยละ 10.9)
6	ผู้ฝึกสอนไม่มีการสอนคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักกีฬา	62 คน (ร้อยละ 22.8)	34 คน (ร้อยละ 10.3)
7	ผู้ฝึกสอนไม่เสียสละ อุทิศตนในการทำหน้าที่ผู้ฝึกสอน	61 คน (ร้อยละ 22.4)	32 คน (ร้อยละ 9.7)
8	ผู้ฝึกสอนไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบวินัย	60 คน (ร้อยละ 22.1)	30 คน (ร้อยละ 9.1)
9	ผู้ฝึกสอนไม่มีการสอนเทคนิคใหม่ ๆ ในการฝึกซ้อมทักษะ	53 คน (ร้อยละ 19.5)	37 คน (ร้อยละ 11.2)
10	ผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้และประสบการณ์	45 คน (ร้อยละ 16.5)	36 คน (ร้อยละ 10.9)

3. ปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกนักกีฬา

ปัญหา ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา	
		ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุม ทีม/ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
1	ไม่มีการตั้งจุดหมายในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	53 คน (ร้อยละ 19.5)	-
2	ไม่มีการประชาสัมพันธ์ / ประกาศรับสมัครนักกีฬา	51 คน (ร้อยละ 18.8)	-
3	ไม่มีการวางแผนการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเป็นระบบ	44 คน (ร้อยละ 16.2)	-
4	ไม่มีการประชุมชี้แจงกับผู้ปกครองในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	43 คน (ร้อยละ 15.8)	-
5	ไม่มีการกำหนดวัน เวลา คัดเลือกนักกีฬา	42 คน (ร้อยละ 15.4)	-
6	ไม่มีการใช้เกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกนักกีฬา	42 คน (ร้อยละ 15.4)	-
7	ไม่มีการปฏิบัติงานของกรรมการคัดเลือกตัวนักกีฬา	41 คน (ร้อยละ 15.1)	-
8	ไม่มีการประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา	40 คน (ร้อยละ 14.7)	-
9	ไม่มีการใช้แบบทดสอบทักษะ / สมรรถภาพทางกายในการคัดเลือก	39 คน (ร้อยละ 14.3)	-
10	ไม่เปิดโอกาสให้นักกีฬาหน้าใหม่เข้าร่วมการคัดเลือก	36 คน (ร้อยละ 13.2)	-

4. ปัญหาการเตรียมทีม ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ปัญหา ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา	
		ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุม ทีม/ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
1	ความไม่เพียงพอของสถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อม	68 คน (ร้อยละ 25.0)	41 คน (ร้อยละ 12.4)
2	อุปกรณ์ฝึกซ้อมไม่มีมาตรฐาน	57 คน (ร้อยละ 21.0)	40 คน (ร้อยละ 12.1)
3	สถานที่ฝึกซ้อมมีอากาศถ่ายเทไม่สะดวก และมีแสงสว่างไม่เพียงพอ	54 คน (ร้อยละ 19.9)	38 คน (ร้อยละ 11.5)
4	ไม่มีความปลอดภัยในขณะที่ฝึกซ้อม	54 คน (ร้อยละ 19.9)	33 คน (ร้อยละ 10.0)
5	สถานที่ที่ใช้ฝึกซ้อมไม่มีมาตรฐาน	50 คน (ร้อยละ 18.5)	28 คน (ร้อยละ 8.5)
6	ไม่มีพาหนะรับ-ส่งนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อม	48 คน (ร้อยละ 17.6)	26 คน (ร้อยละ 7.9)
7	มีปัญหาในการขอใช้สถานที่ในการฝึกซ้อม	47 คน (ร้อยละ 17.3)	35 คน (ร้อยละ 10.6)
8	สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมไม่มีการบริการ	44 คน (ร้อยละ 16.2)	29 คน (ร้อยละ 8.8)
9	ไม่มีการสนับสนุนเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์การฝึกซ้อม	42 คน (ร้อยละ 15.4)	30 คน (ร้อยละ 9.1)
10	จำนวนของอุปกรณ์ฝึกซ้อมไม่เพียงพอ	40 คน (ร้อยละ 14.7)	29 คน (ร้อยละ 8.8)

5. ปัญหาการเตรียมทีม ด้านการจัดโปรแกรมฝึกซ้อม

ปัญหา ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา	
		ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุม ทีม/ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
1	ระยะเวลาในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ	55 คน (ร้อยละ 20.2)	34 คน (ร้อยละ 10.3)
2	ไม่มีการวางแผน การเตรียมการฝึกซ้อม และขาดความต่อเนื่องในการฝึก	48 คน (ร้อยละ 17.6)	25 คน (ร้อยละ 7.6)
3	ไม่มีการใช้แรงจูงใจในระหว่างฝึกซ้อม	45 คน (ร้อยละ 16.5)	23 คน (ร้อยละ 6.9)
4	ไม่มีการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการซ้อม	44 คน (ร้อยละ 16.2)	24 คน (ร้อยละ 7.3)
5	ไม่มีการฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะตำแหน่งและการซ้อมทีมรวม	40 คน (ร้อยละ 14.7)	26 คน (ร้อยละ 7.9)
6	ไม่มีการฝึกซ้อมเทคนิค	39 คน (ร้อยละ 14.3)	24 คน (ร้อยละ 7.3)
7	ไม่มีการฝึกซ้อมทักษะ	39 คน (ร้อยละ 14.3)	18 คน (ร้อยละ 5.4)
8	ไม่มีการฝึกเทคนิคการเล่นเกี่ยวกับกติกา	38 คน (ร้อยละ 14.0)	23 คน (ร้อยละ 6.9)
9	ไม่มีการจัดทีมแข่งขันเพื่อทดสอบความพร้อม	38 คน (ร้อยละ 14.0)	26 คน (ร้อยละ 7.9)
10	ไม่มีการฝึกซ้อมทักษะที่ยาก	34 คน (ร้อยละ 12.5)	27 คน (ร้อยละ 8.2)

6. ปัญหาการเตรียมทีม ด้านโภชนาการและสวัสดิการ

ปัญหา ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา	
		ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุม ทีม/ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
1	ไม่มีการมอบรางวัลแก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา	51 คน (ร้อยละ 18.8)	32 คน (ร้อยละ 9.7)
2	ไม่มีการจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงฝึกซ้อม	50 คน (ร้อยละ 18.4)	20 คน (ร้อยละ 6.0)
3	ไม่มีมีความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา	49 คน (ร้อยละ 18.1)	34 คน (ร้อยละ 10.3)
4	ไม่มีการดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนของนักกีฬา	42 คน (ร้อยละ 15.4)	28 คน (ร้อยละ 8.5)
5	ความไม่เพียงพอของการได้รับอาหารเสริมประเภท นม ไข่	41 คน (ร้อยละ 15.1)	26 คน (ร้อยละ 7.9)
6	ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนไม่มีการดูแลเอาใจใส่ต่อนักกีฬา	40 คน (ร้อยละ 14.7)	25 คน (ร้อยละ 7.6)
7	ไม่มีการจัดผู้ดูแลให้บริการเรื่องอาหารและน้ำดื่ม	36 คน (ร้อยละ 13.2)	25 คน (ร้อยละ 7.6)
8	ไม่มีการบริการ รับ-ส่ง นักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่	35 คน (ร้อยละ 12.9)	26 คน (ร้อยละ 7.9)
9	ไม่มีการดูแลรักษาพยาบาลและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ	35 คน (ร้อยละ 12.9)	25 คน (ร้อยละ 7.6)
10	ไม่มีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา	34 คน (ร้อยละ 12.5)	32 คน (ร้อยละ 9.7)

7. ปัญหาการเตรียมทีม ด้านงบประมาณ

ปัญหา ลำดับ ที่	รายการ	ระดับความถี่ (ค่าร้อยละ) ของปัญหา	
		ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุม ทีม/ผู้ฝึกสอน	นักกีฬา
1	ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด	52 คน (ร้อยละ 19.1)	-
2	ความไม่เพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ	49 คน (ร้อยละ 18.0)	-
3	ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานภายนอก	45 คน (ร้อยละ 16.5)	-
4	ไม่มีค่าตอบแทนให้นักกีฬาในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	44 คน (ร้อยละ 16.2)	-
5	ไม่มีการเบิกจ่ายงบประมาณ	43 คน (ร้อยละ 15.8)	-
6	ไม่มีค่าตอบแทนให้ผู้ฝึกสอนในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	43 คน (ร้อยละ 15.8)	-
7	ไม่มีงบประมาณค่าอาหารและเครื่องดื่มในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	42 คน (ร้อยละ 15.4)	-
8	ไม่มีงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อม	40 คน (ร้อยละ 14.7)	-
9	ไม่มีงบประมาณด้านยานพาหนะในการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	38 คน (ร้อยละ 14.0)	-
10	ไม่มีงบประมาณการดูแลสุขภาพพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย หรือเกิดอุบัติเหตุ ในการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	38 คน (ร้อยละ 14.0)	-

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านนักกีฬา สภาพปัญหาของผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาส่วนใหญ่ มีปัญหาการเตรียมทีมลำดับที่ 1 คือ นักกีฬาไม่มีความสามารถในการประเมินจุดบกพร่องและแก้ไขตนเอง ลำดับที่ 2 คือ นักกีฬาไม่มีความรับผิดชอบและไม่ตรงต่อเวลา และลำดับที่ 3 คือ นักกีฬาไม่มีความอดทนในการฝึกซ้อมซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักกีฬายังขาดประสบการณ์ ความสามารถทางเทคนิค กีฬาขั้นสูง ที่นักกีฬาจะต้องทำการฝึกซ้อมจนเกิดความชำนาญพิเศษจึงจะสามารถประเมินตนเองในการปฏิบัติทักษะทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ทั้งนี้หากนักกีฬาได้รับประสบการณ์ในการแข่งขันหรือจากผู้ฝึกสอน ในการค้นคิดเทคนิคใหม่ ๆ ที่จะทำให้นักกีฬามีความสามารถในการปฏิบัติอย่างได้เปรียบคู่ต่อสู้ และนำมาฝึกฝนจนชำนาญจะทำให้นักกีฬาสามารถนำไปใช้ในการแข่งขันได้ สอดคล้องกับ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของเป็นนักกีฬาที่ดี สามารถปฏิบัติตามคำสอน แผนการเล่น วิธีการเล่น และการเลือกหัวหน้าทีม เพื่อมาทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ฝึกสอนในการควบคุมดูแลนักกีฬา ตามที่ผู้ฝึกสอนมอบหมายหัวหน้าทีมจึงเป็นจุดรวมทางด้านจิตใจในการเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

2. ด้านผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุม ทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือ ขาดความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีความรับผิดชอบน้อย ลำดับที่ 3 คือ ไม่มีการนำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์ และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน ส่วนนักกีฬามีความคิดเห็นว่าปัญหาในการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามาเข้าร่วมการฝึกซ้อมและผู้ฝึกสอนไม่เสียสละหรืออุทิศตนในการสอน ลำดับที่ 2 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีเทคนิคใหม่ๆ ในการฝึกซ้อมทักษะและนำนักกีฬาไปอุ่นเครื่องเพื่อหาประสบการณ์ และสามารถแก้เกมในการฝึกซ้อมทีมหรือแข่งขัน ลำดับที่ 3 คือ ผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้หรือประสบการณ์และผู้ฝึกสอนไม่ปฏิบัติต่อนักกีฬาทุกคนด้วยความเสมอภาค ผู้วิจัยพบว่าสภาพปัญหาของผู้ฝึกสอนไม่มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรใส่ใจและให้ความสำคัญเพราะถ้าผู้ฝึกสอนสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬามีความสนใจและอยากเข้าร่วมการฝึกซ้อมและแข่งขัน จะเป็นผลให้นักกีฬามีความฮึกเหิม มีแรงกระตุ้น แรงบันดาลใจในการทุ่มเททั้งในการฝึกซ้อมและแข่งขัน อาจสร้างได้หลากหลายวิธี เช่น การให้รางวัล การปลุกกระตุ้นความรู้สึกร่วมในการแข่งขัน

3. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ การคัดเลือกตัวนักกีฬาไม่มีการตั้งจุดมุ่งหมาย ลำดับที่ 2 คือ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ การประกาศรับสมัครนักกีฬา และลำดับที่ 3 คือ ไม่มีการวางแผนการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการคัดเลือกตัวนักกีฬานั้นเป็นปัจจัยแรกที่สำคัญต่อการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน การตั้งจุดมุ่งหมายจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่มีความประสงค์ ความเต็มใจที่จะเล่น และความหวังที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะ จึงควรมีการตั้งจุดมุ่งหมายของการเตรียมทีมอย่างละเอียดรอบคอบ พิจารณาให้ถี่ถ้วน และมองไปถึงความก้าวหน้าและความสามารถของทีม สอดคล้องกับ อนันต์ อัฐ (2536) ได้กล่าวถึง คือ การตัดตัวนักกีฬาเพื่อจะให้เป็นผู้เล่นในทีมชั้นสุดท้ายนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องทำเพราะจะต้องให้จำนวนผู้เล่นตัวจริงและตัวสำรองได้ครบจำนวนตามกติกาของกีฬาแต่ละประเภท ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ยากลำบากเพราะจะต้องตัดตัวผู้เล่นให้เหลือจำนวนตามกติกาดังนั้นจึงต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบถึงตำแหน่งต่าง ๆ ที่จะต้องมีสำรองไว้เพื่อว่าเมื่อนักกีฬาเจ็บป่วยขณะทำการแข่งขัน หรือขณะที่ทีมต้องตกเป็นฝ่ายรับจึงต้องมีผู้เล่นสำรองมาเสริม และถ้าเป็นฝ่ายรุกก็สามารถจะจัดตำแหน่งผู้เล่นคนอื่น ๆ มาช่วยบ้าง สิ่งเหล่านี้จะต้องคำนึงถึงและแต่ละตำแหน่งแต่ละคนที่จะคัดเลือกนั้น สามารถเล่นกันได้ดีหรือประสานงานกันได้ดีเพียงใด มีข้อดี ข้อเสียอย่างไร สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวจะต้องคำนึงถึง

4. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ความไม่เพียงพอของสถานที่ที่ฝึกซ้อม ลำดับที่ 2 คือ สถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่มีมาตรฐาน ลำดับที่ 3 คือ สถานที่ฝึกซ้อมมีอากาศถ่ายเทไม่สะดวกและมีแสงสว่างไม่เพียงพอ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าในปัจจุบันนี้สถานศึกษาต่าง ๆ ได้พยายามทุ่มเทงบประมาณในการปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่และจัดหาอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬามากขึ้น

5. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อมมีน้อย ลำดับที่ 2 คือ ไม่มีการวางแผน การเตรียมการฝึกซ้อม และไม่มีความต่อเนื่องในการฝึก ลำดับที่ 3 คือ ไม่มีการใช้แรงจูงใจในระหว่างฝึกซ้อม นักกีฬามีความคิดเห็นว่าปัญหาในการเตรียมทีมลำดับที่ 1 คือ ระยะเวลาในการฝึกซ้อมมีน้อย ลำดับที่ 2 คือ ไม่มีการฝึกซ้อมทักษะที่ยาก ลำดับที่ 3 ไม่มีการฝึกทักษะส่วนบุคคลเฉพาะตำแหน่งและการฝึกซ้อมทีมรวม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการกีฬามากขึ้น ประกอบกับวิทยาการด้านต่าง ๆ ที่ช่วยในการฝึกซ้อมมีมากขึ้น แต่กลับพบปัญหาด้านการบริหารจัดการเวลาในการฝึกซ้อมซึ่งเป็นผลมาจากการมีค่านิยมที่เห็นความสำคัญของทางการเรียนพิเศษและการทำกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่าการให้นักเรียนมาออกกำลังกายหรือฝึกซ้อมกีฬา สาเหตุที่กล่าวมานี้จะเป็นผลต่อเนื่องที่กระทบกับการวางแผนการเตรียมทีมและความต่อเนื่องในการฝึกซ้อมอีกด้วย

6. ด้านโภชนาการและสวัสดิการ ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ไม่มีการมอบรางวัลแก่นักกีฬาผู้ทำคุณประโยชน์ทางด้านกีฬา ลำดับที่ 2 คือ ไม่มีการจัดอาหารให้กับนักกีฬาในช่วงการฝึกซ้อม ลำดับที่ 3 คือ การขาดความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา นักกีฬามีความคิดเห็นว่าปัญหาในการเตรียมทีมลำดับที่ 1 คือ การขาดความรู้เรื่องโภชนาการของนักกีฬา ลำดับที่ 2 ไม่มีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา ลำดับที่ 3 คือ การดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬาที่มีความเสียสละทุ่มเทในการฝึกซ้อมและแข่งขัน แต่ในมุมมองของนักกีฬาที่มีความคิดเห็นแตกต่าง ในการแสวงหาความรู้เรื่องโภชนาการเพื่อปรับพฤติกรรมกรรมการบริโภคสารอาหารที่มีประโยชน์ ซึ่งสถานศึกษาควรจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ปกครองและนักกีฬา

7. ด้านงบประมาณ ผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีม ลำดับที่ 1 คือ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด ลำดับที่ 2 คือ ความไม่เพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ ลำดับที่ 3 ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากบุคคลภายนอกหรือหน่วยงานภายนอก ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสภาพปัจจุบันสถานศึกษาต่างตื่นตัวและให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการกีฬาเพิ่มมากขึ้น เพราะกีฬาจะช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา จึงมีการสนับสนุนงบประมาณทางด้านนี้มากขึ้น ดังที่ ฐวิษ วีระศิริวัฒน์ (2538) กล่าวคือ งบประมาณหรือเงิน เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเตรียมทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนจะต้องวางแผนในการจัดเตรียมงบประมาณที่ใช้ในการเตรียมทีมและการแข่งขันอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อให้มีงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในทุก ๆ ด้าน มีงบประมาณสำรองใช้ในกรณีเร่งด่วน รวมทั้งการจัดหาผู้สนับสนุนจากบริษัท มูลนิธิ ห้างร้าน หรือสมาคมต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจและแรงจูงใจต่อนักกีฬาในทีมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ อัดชู (2536) ได้กล่าวถึงเรื่องสวัสดิการ ไว้ว่า มิได้หมายความว่าต้องให้เงิน ให้ทอง หรือบ้าน ที่อยู่อาศัยเหมือนกับประเทศหรือสมาคมกีฬาที่ร่ำรวย แต่ในประเทศไทยเราก็ควรหมายถึง การดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักกีฬา การมีอาชีพ การรักษาพยาบาล เมื่อได้รับความเจ็บป่วย ควรให้นักกีฬามีความมั่นคงในด้านสวัสดิการ

ทางสังคม พอสมควร อย่าให้นักกีฬาต้องเดือดร้อน ในด้านการเงินการเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป พิกซ้อมและต้องทำให้ครบคร้วเดือนร้อน แต่ถ้าทีมหรือสมาคมใดมีเงินมากก็ควรจะต้องจุนเจือนักกีฬา ตามสมควร นอกจากสนับสนุนด้านวัตถุแล้ว ในด้านขวัญและกำลังใจ ในด้านความรู้สึก ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องมีความเอาใจใส่เป็นพิเศษเช่นกัน ดูแลนักกีฬาให้ได้รับความอบอุ่นและสบายใจที่จะอยู่ใน ทีมของเรา

ผู้วิจัยสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้จัดการทีม/ผู้ควบคุมทีม/ผู้ฝึกสอน เรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของโรงเรียนสาธิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 33 สรุปได้ทั้งหมด 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการตัดสินกีฬาและการจัดการแข่งขัน

ควรมีกรรมการตัดสินที่เป็นมืออาชีพเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการตัดสิน ทั้งนี้อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อการแข่งขัน ในกีฬาบอลฟุตควรมีการกำหนดรุ่นอายุที่ได้มาตรฐานระดับสากลหรือนานาชาติ เนื่องจากในแต่ละครั้งที่ทำการแข่งขัน การกำหนดรุ่นอายุจะขึ้นอยู่กับโรงเรียนเจ้าภาพเพื่อให้การแข่งขันมีมาตรฐานเดียวกัน เจ้าภาพ ทำให้เกิดความสับสนในการแข่งขัน ทางโรงเรียนเจ้าภาพ ควรแจ้งกฎ กติกา หรือระเบียบการแข่งขันกีฬาที่มีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยเพื่อให้แต่ละโรงเรียนรับทราบและเข้าใจตรงกัน การจัดการแข่งขันกีฬาที่มีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยเพื่อให้แต่ละโรงเรียนรับทราบและเข้าใจตรงกัน การจัดการแข่งขันกีฬาหากกระดาน ควรลดกระดานแข่งขันให้น้อยลง เนื่องจากถ้าแข่งขัน 6-7 กระดาน ใน 1 วัน จะทำให้นักกีฬาเครียด และควรเพิ่มวันแข่งขันในกีฬาหากกระดานให้มากขึ้นประมาณ 3 วัน จะดีมาก

2. ด้านการเตรียมทีมและฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ในแต่ละโรงเรียนควรจัดให้มีการลงทีมอุ่นเครื่องระหว่างโรงเรียนสาธิตด้วยกันก่อนการแข่งขันจริงจะเริ่มขึ้นเพราะระยะเวลาในการฝึกซ้อมมักจะไม่เพียงพอหรือเวลาในซ้อมของนักกีฬาค่อนข้างน้อยเนื่องจากนักกีฬามักจะติดเรียนพิเศษ ในกีฬาว่ายน้ำมีข้อเสนออยากให้โรงเรียนเจ้าภาพจัดตารางการฝึกซ้อมที่สระว่ายน้ำ 50 เมตรให้กับทุก ๆ โรงเรียนทีม เพื่อให้มีความสะดวกมากกว่าให้แต่ละโรงเรียนจัดการกันเอง มีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการฝึกซ้อม เช่น การเดินทางในการฝึกซ้อม นักเรียนสนใจกิจกรรมอื่นมากขึ้น เช่น การเล่นเกมควรเพิ่มงบประมาณในการสนับสนุนการแข่งขันให้มากขึ้น ทั้งด้านกำลังคน (ทำงาน) ค่าตอบแทนของผู้ฝึกสอน และค่าตอบแทน (เบี้ยเลี้ยง) ของนักเรียน รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ ตัวอย่างเช่น ชุดลีลาศเพราะนักเรียนจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ปกครองบางคนไม่สนับสนุนให้เล่นกีฬาประเภทนี้ ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนเป็นผู้เพิ่มเติมกีฬาประเภทนี้ขึ้นมา จึงควรที่จะสนับสนุนกีฬาชนิดนี้ให้มากขึ้น

3. ด้านการประชาสัมพันธ์

ควรมีการจัดทำจดหมายเพื่อเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาระหว่างโรงเรียนสาธิต ควรมีการส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันให้มากกว่า 1 ครั้งเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยควรวางวิธีทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนมีส่วนร่วมรับรู้ใกล้ชิดกับกิจกรรมกีฬาสาธิตสามัคคีให้มากกว่านี้

4. ด้านสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก

ในชนิดกีฬากอล์ฟ ควรมีพาหนะเพิ่มเติมในการรับส่งนักกีฬา เพราะสนามค่อนข้างกว้าง ทำให้นักกีฬาเกิดความเมื่อยล้า ในบางชนิดกีฬาควรจัดสร้างสนามฝึกซ้อมภายในโรงเรียนและในกีฬาตะกร้อ ควรจัดให้มีสนามฝึกซ้อมเป็นสัดส่วน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนอยากมาเล่นกีฬาตะกร้อมากกว่านี้ ในสถานที่แข่งขันบางสนามมีแสงสว่างมากเกินไป ควรจัดที่นั่งชมและเชียร์ในสนามแข่งขันให้เพียงพอ สภาพปัญหาที่พบส่วนใหญ่ จะเป็นเรื่องของงบประมาณและจะสอดคล้องกับสถานที่และอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอ จึงทำให้การฝึกซ้อมได้รับผลกระทบไปด้วย สถานที่พักกับสนามแข่งขันค่อนข้างไกลกัน การบริการรถรับส่ง ควรให้บริการตามความต้องการของนักกีฬา เพื่อให้ นักกีฬาได้รับความสะดวกอย่างเต็มที่ ไม่ใช่บริการตามความต้องการของคนขับรถ เมื่อนักกีฬาไม่ได้รับความสะดวกย่อมส่งผลต่อการพักผ่อนและการแข่งขัน

ผู้วิจัยสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักกีฬา สรุปได้ทั้งหมด 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการตัดสินกีฬาและการจัดการแข่งขัน

ควรจัดกรรมการตัดสินที่แม่นยำและแน่นอน กล่าวตัดสินใจ ควรใช้กรรมการมืออาชีพ อยากรู้กำหนดเวลาในการแข่งขันมีความเที่ยงตรง เรื่องของกติกาการแข่งขัน ควรมีความพร้อมและความชัดเจนตั้งแต่ก่อนการแข่งขันไปจนจบการแข่งขัน ควรเปลี่ยนลูกแบดมินตันที่ใช้แข่ง เพราะตีแล้วลูกพุ่งเร็วเกินไป เล่นไม่ได้ตามที่นักกีฬาฝึกซ้อมมา กรรมการสนามเปลี่ยนคะแนนที่โรงยิมบาสเกตบอล มักจะเปลี่ยนแฉับผิด การตัดสินหรือการกำหนดกติกาควรเพิ่มความเป็นธรรมมากกว่านี้ อยากรู้เพิ่มกีฬาการละเล่นพื้นบ้านลงในกีฬาสาธิตด้วย เช่น ชักเย่อ วิ่งกระสอบ วิ่งสามขา เพื่อเป็นการอนุรักษ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย

2. ด้านการเตรียมทีมและฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

ควรการจัดสนามฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ เนื่องจากมีจำนวนนักกีฬามาก นักกีฬามีเวลาฝึกซ้อมน้อย ควรให้นักกีฬามีสถานที่เก็บตัวและมีเวลาฝึกซ้อมมากกว่านี้ ควรให้มีการลงทีมของนักกีฬาที่ไปแข่งขันทุกเดือน

3. ด้านสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก สถานที่พักนักกีฬา ควรจะแยกห้องละประมาณ 2-3 คน ในห้องนอนควรจะมีแอร์หรือพัดลมให้ เพื่อให้ นักกีฬาพักผ่อน และไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก และมีระบบรักษาความปลอดภัยอย่างแน่นหนา ทำระบบ Keycard ในการเข้าห้องพักเพื่อความปลอดภัย ในบางชนิดกีฬาไม่มีรถรับ-ส่งขณะฝึกซ้อม สถานที่พัก ขอให้มีการจัดให้เป็นสัดส่วนแต่ละโรงเรียน (สถานที่พักหลังแข่งขันหรือระหว่างแข่งขัน ไม่ใช่ที่พักค้างคืน) ควรจัดสถานที่ที่กว้างและสภาพแวดล้อมดี และมีพื้นที่สำหรับอบอุ่นร่างกายอุ่นเครื่อง ควรปรับปรุงแก้ไขสถานที่พักนักกีฬาให้เพียงพอมากกว่านี้ สถานที่แข่งขันกีฬา สำหรับชนิดกีฬาหมากระดานควรเปิดแอร์ เนื่องจากอากาศร้อนมาก ในกีฬาเทเบิลเทนนิส มีสนามขนาดเล็กเกินไป สถานที่ร้อน อบอุ่น และไม่ได้ยินเสียงประกาศ

ควรมีการจัดตารางการฝึกซ้อมของนักกีฬาให้ชัดเจนเพราะหลาย ๆ สถาบันไม่สามารถฝึกซ้อมได้ และเนื่องจากสนามที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ ทำให้ผู้ที่มาใช้สนามก่อนมีสิทธิที่จะใช้ก่อนและไม่แบ่งการ ใช้สนามให้กับสถาบันอื่น การเดินทางไปแข่งขันกีฬาสานามแข่งขันจริงหรือฝึกซ้อม เนื่องจากสนามที่ใช้ อยู่ห่างจากที่พักค่อนข้างมาก น่าจะมีการจัดรถวิ่งรับส่งนักกีฬาเพื่อความสะดวก ไม่มีสถานที่สำหรับให้นักกีฬาฝึกซ้อมขณะที่รอการแข่งขันในรอบต่อไป โรงเรียนเนเชียมไนกีฬาบาาสเกตบอล มีความสูงห่วงไม่เท่ากัน ไม่มีรถรับส่งระหว่างที่พักกับสถานที่แข่ง สนามฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์การฝึกซ้อมมีไม่เพียงพอ ไม่มีงบประมาณการสนับสนุนในการฝึกซ้อม ทำให้นักกีฬาต้องหางบประมาณในการฝึกซ้อมเอง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาของแต่โรงเรียนเพื่อให้ทราบสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน และสามารถนำปัญหาที่พบไปเสนอแนวทางการแก้ไขให้กับผู้บริหารสถาบันได้ อีกทั้งยังเป็นข้อมูลสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดเตรียมการฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับสถาบันของตนเองเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเพื่อยกระดับมาตรฐานการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคีให้เทียบเท่ากับระดับการจัดแข่งขันที่จัดโดยองค์กรอื่น ๆ เช่น กรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร หรือระดับสากล เช่น กีฬาเยาวชนแห่งชาติ เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2534). *ปัญหาในการฝึกซ้อมนักกีฬาทีมชาติไทยชุดเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 11*. กรุงเทพมหานคร: งานวิจัยของฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ.
- วิวัฒน์ จิตตपालกุล. (2541). *รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2558). *สูจิบัตรการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 39* จามจุรีเกมส์. กรุงเทพมหานคร: บริษัทไซเบอร์พริ้นท์กรุ๊ป จำกัด.
- ธวัช วีระศิริวัฒน์. (2538). *หลักการฝึกกีฬา*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.
- อนันต์ อัดชู. (2526). *หลักการสอนและหลักฝึกกีฬา*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผู้เขียน

อาจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด หน่วยงานต้นสังกัด โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
เบอร์ติดต่อ 087-3364334 E-mail: paradee77@yahoo.com